

TOIMINTA TIKKURILASSA KÄYNNISTYY

Reserviläistoiminnan elvyttyä sodanjälkeisestä vaikeasta epävarmuuden ajasta alkoi maamme syntyä kasvavassa määrin reserviläisjärjestöjä. Tikkurilaan vuonna 1956 perustetun Tikkurilan Reserviupseerikerhon myötä virisi ajatus myös vastaavan yhdistyksen perustamisesta reservin aliupseereille.

Olavi Siitosen sekä muutamien asiasta kiinnostuneiden reservin aliupseerien ja upseerien myötävaikutuksella kutsuttiin koolle perustava kokous 27.3.1958 Tikkurilaan Helsingin pitäjän seurakuntien työkeskukseen, johon saapui 22 reservin aliupseeria. Kokouksessa päätettiin yksimielisesti perustaa yhdistys Tikkurilan reservin aliupseereille. Toiminta käynnistyi kuitenkin Helsingin Reservin aliupseerit ry:n alaosastona ja tämän vuoksi nimeksi vahvistettiin Helsingin Reservin aliupseerit ry:n Tikkurilan osasto. Osaston ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin vääpeli Niilo Suihkonen, joka toimikin tässä tehtävässä koko sen ajan, mikä toimittiin Helsingin alaosastona. Osasto toimi itsenäisen yhdistyksen tapaan järjestäen omalla alueellaan urheilutapahtumia ja erilaisia tilaisuuksia. Helsingin Reservin aliupseereihin kuului tuolloin useita muitakin alaosastoja: kaupunginosa-, paikkakunta-, aselaji- ja yrityskohtaisia osastoja.

OMA YHDISTYS SYNTYY

Helsingin Reservin aliupseerien toiminnan painotus alkoi 1960-luvun alussa siirtyä enenevässä määrin alaosastoihin. Näiden aktiivisuuden johdosta suurin osa uusista jäsenistä tuli mukaan reserviläistoimintaan juuri alaosastojen kautta.

Tikkurilan osasto päättikin 26.4.1963 pitämässään kerhoillassa perustaa itsenäisen yhdistyksen. Yhdistyksen nimeksi vahvistettiin Helsingin Maalaiskunnan Reservin aliupseerit ry ja yhdistys merkittiin yhdistysrekisteriin 13.12.1963. Yhdistyksen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin jo alusta alkaen ruoria pitänyt vääpeli Niilo Suihkonen, jonka puheenjohtajakausi kesti aina vuoteen 1967. Suihkonen on näin kauimmin yhtämittaisesti puheenjohtajana toiminut jäsen.

TOIMINTA VAKIINTUU

Yhdistyksen toisen puheenjohtajan ylikersantti Pauli Lyhykäisen aloittaessa toimikautensa, oli yhdistys jo hakenut paikkansa reserviläiskentässä. Yhdistyksen toimintaan kuului ammuntaa, erilaisia urheilukilpailuja ja kerhoiltoja sekä retkiä kiinnostaviin, yleensä maanpuolustuksellisiin kohteisiin. Perinnetoimintaan kuuluivat kunniavartiot Helsingin pitäjän kirkon sankarihaudoilla. Osana ampumatoimintaa olivat säännölliset kilpailut Tikkurilan Reserviupseerikerhon kanssa. Yhdistyksen toiminta vilkastui entisestään ja jäsenmäärä nousi jo lähelle sataa. Urheilutoiminta oli 60-luvun puolessa välissä keskeisimpiä toimintamuotoja. Lajeihin kuuluivat muun muassa ampumahiihto, suunnistus ja kuntourheilu. Yhdistyksen menestyneimpänä urheilijana tuolta ajalta muistetaan yhdistyksen perustajajäsen vääpeli Antero Jumppanen, joka saavutti Reserviläisliiton mestaruuden syys- ja talvimaastokilpailuissa seitsemän kertaa sekä hyvän menestyksen liiton ampumahiihdon mestaruuskilpailuissa. Jumppanen menestyi erinomaisesti myös Helsingin seudun reserviläispiirin vastaavissa kilpailuissa.

YHDISTYKSEN NIMI MUUTTUU

Nykyinen kunniapuheenjohtaja Matti Koliini valittiin yhdistyksen johtoon 1973. Koliinin toimintarikkaaksi mainittuun kauteen kuuluivat jo vakiintuneitten aktiviteettien lisäksi pilkkikilpailut sekä Helsingin reservin aliupseerien virkistysmajan rakennushankkeen tukeminen osallistumalla lukuisiin talkoisiin. Yhdistyksemme lahjoitti majalle lipputangon, joka myös pystytettiin meidän toimestamme. Hyvän yhteistyön tuloksena yhdistyksemme on voinut käyttää majaa omien tilaisuuksiensa järjestämiseen.

Yhdistyksen nimi Helsingin Maalaiskunnan Reservin aliupseerit muutettiin 1977 Vantaan Reservin aliupseerit ry:ksi sijaitsemiskunnan nimenmuutosta vastaavalla tavalla.

YHTEISTYÖ VANTAALLA TIIVISTYY

Seuraavan puheenjohtajan kersantti Simo Korpisen kaudella virisi, yhteistyössä Vantaan muiden reserviläisjärjestöjen kanssa, ajatus Vantaan itsenäisyyspäivän juhlista. Juhlan käytännön järjestelyitä varten perustettiin Vantaan maanpuolustusjärjestöjen yhteistyötoimikunta. Juhla onkin sittemmin vakiinnuttanut asemansa arvokkaana ja arvostettuna tapahtumana Vantaalla osanottajamäärän liikkua tuhannen ihmisen tietämillä.

Yhdistyksen muusta toiminnasta 70-luvun loppupuolella mainittakoon pilkkikilpailut Tikkurilan Reserviupseerikerhon kanssa, jotka yhdistyksemme haastajana korjasi voitokkaasti kotiin.

NAISET MUKAAN TOIMINTAAN

Vantaan Seutu uutisoi kesäkuussa 1980, että Vantaan reservin aliupseereille oli perustettu 12.5. naisosasto, ja että osaston puheenjohtajaksi oli valittu Maire Viitapohja.

Naisosasto osallistui Vantaan Reservin aliupseereiden tilaisuuksien sekä Vantaan itsenäisyysjuhlien tarjoilujen järjestelyihin. Osasto harjoitti varainhankintaa itsenäisyyspäivän aikoihin järjestetyillä kynttilänmyynneillä. Osasto teki retkiä, järjesti lastenjuhlia ja käsityöiltoja sekä useampana vuonna Vantaan Reservin aliupseereiden pikkujoulun merkeissä järjestetyn hirvillallisen. Naisosastolla oli merkittävä rooli myös keväällä 1992 Kuusijärvellä järjestetyn Naisten Valtakunnallisen Vaelluksen järjestelyissä.

Osasto toimi itsenäisen yhdistyksen tavoin, ja se laati vuosittain toimintasuunnitelman ja -kertomuksen sekä tilinpäätöksen. Jäseniä osastossa on ollut parisen kymmentä. Naisosaston aktiivisin aika näyttää rajoittuneen 80- ja 90-lukujen molemmin puolin.

YHDISTYKSELLE OMA LIPPU

Huhtikuussa 1980 tehtiin päätös oman lipun hankkimisesta, jonka myötä julistettiin seuraavana vuonna puoli vuotta kestänyt, myös yhdistyksen jäsenistön ulkopuolisille tarkoitettu avoin suunnittelukilpailu. Kilpailun voittanut ehdotus oli pahaksi onneksi samanlainen kuin Helsingin Seudun Reserviläispiirin lippu, joten ehdotusta ei voitu hyväksyä.

Kuva: Eija Härkönen

Lippu ja lipunkantaja Juhani Varis 4.6.2008

Yhdistyksen lippu toteutui vasta kolme vuotta myöhemmin. Lipun suunnitteli kersantti Markku Mikkonen, ja sen rahoittivat osaksi yhdistyksen naisosasto ja Tikkurilan pankit. Lipun nauhaus- ja vihkimistilaisuus pidettiin 1.10.1983 yhdistyksen 25-vuotisjuhlan yhteydessä. Lipun vihki lääninrovasti Erkki Sovijärvi, ja juhlapuheen piti kenraaliluutnantti Ensio Siilasvuo.

AUTOKISOISTA RESERVILÄISTAITOIHIN

80-luvun alussa yhdistyksen toiminta osoitti vakavia hiipumisen merkkejä. Myös yhdistyksen hallinto näytti jäävän vaille asianmukaista huolenpitoa. Yhdistys järjesti 1981 ensimmäiset autokisat ja seuraavana vuonna oivallusajot. Autokisoja järjestettiin siitä alkaen useampana vuotena.

Autokisat auttoivat laittamaan myös yhdistyksen talouden kuntoon: Vantaan Seutu -lehden liitteenä jaettiin Autokisa-lehteä, johon yhdistys myös myi mainostilaa. Hanke onnistui hyvin ja korjasi hetkessä yhdistyksen talouden. Autourheilu näytti kiinnostavan jäsenistöä laajemminkin, sillä yhdistys otti menestyksellisesti osaa myös Helsingin Reservinaliupseerien sekä Vantaan Lions Clubin järjestämiin autokilpailuihin.

Myös perinteisempää reserviläistoimintaa harrastettiin. Yhdistys aloitti 1983 kerran kuukaudessa pidettävän suosiota saaneen pistooliampumavuoron Tikkurilassa Kielotien sisäradalla. Uudempaa toimintaa edusti osallistuminen Reserviläisliiton järjestämään jotokseen, joka pidettiin Laukaan korvessa. Ehkä juuri toiminnan uutuus selittää osaltaan kilpailussa saavutetun, vaatimattoman 61. sijan.

VANTAAN SUURYHDISTYS JÄÄ SYNTYMÄTTÄ

Helsingin Reservinaliupseeriyhdistyksen Länsi-Vantaan osasto oli päättänyt elokuussa 1982 erkaantua emoyhdistyksestään ja tiedusteli Vantaan Reservinaliupseeriyhdistyksen kantaa oman yhdistyksen perustamiseen. Yhdistyksen silloinen johto oli ilmoittanut kantanaan, etteivät nähneet esteitä Länsi-Vantaan yhdistyksen perustamiselle. Näin Vantaan suuryhdistys jäi syntymättä. Yhdistymistä lienee harkittu vielä jälkikäteenkin, mutta se on jäänyt toistaiseksi toteutumatta.

Vantaan Reservinaliupseerit sai 1984 kunniamaininnan sekä 1000 markan rahapalkinnon Reserviläisliiton kevätkokouksessa poikkeuksellisen tuloksellisesta työstä. Vuosikymmenen puoleenväliin tultaessa jäsenmäärä oli jälleen lähtenyt nousuun, ollen jo hyvän matkaa yli 200.

PIIRIKIISTA

Yhdistys oli kuulunut Helsingin Reservinaliupseeripiiriin vuodesta 1964 eli piirin perustamisesta alkaen. 1980-luvun puoleen väliin tultaessa äänet yhdistyksen siirtymisestä Uudenmaan Reservinaliupseeripiiriin voimistuivat. Syitä lienee ollut useitakin, mutta keskeisenä argumenttina tuntuu olleen se, että yhdistyksen kotipaikka Vantaa kuului Itä-Uudenmaan sotilaspiiriin. Vantaan Reservinaliupseerit päättivätkin piirivaihdoksesta syyskokouksessaan 1984. Päätös syntyi pienessä piirissä, sillä tuossa kokouksessa oli paikalla vain 21 jäsentä, joista kolme äänesti siirtoa vastaan. Vantaan osalta syntyi erikoinen tilanne, sillä Vantaan Reservinaliupseerit ja Länsi-Vantaan Reservinaliupseerit jäivät Helsingin Reservinaliupseeripiiriin jäsenyyteen.

Toimintaympäristö kuitenkin muuttui seuraavan vuosikymmenen aikana, ja vuoden 1993 kevätkokous päätti yksimielisesti siirtymisestä Uudenmaan Reservinaliupseeripiiristä Helsingin Seudun Reservinaliupseeripiiriin seuraavan vuoden alusta.

VANTAAN RESERVILÄISET SYNTYY

Syyskokouksessa 1995 vahvistettiin yhdistyksen uudeksi nimeksi Vantaan Reserviläiset r.y. Samalla muutettiin sääntöjä siten, että yhdistyksen varsinaiseksi jäseneksi saatettiin hyväksyä varusmiespalveluksen suorittanut henkilö sotilasarvosta riippumatta. Tähän asti miehistöön kuuluneet henkilöt saattoivat olla yhdistyksessä vain kannattajajäsenen asemassa.

Lähteet:

Mikkonen Markku: Vantaan Reservaliupseerit ry historia 1958-1984 (julkaisematon)
Nyberg Olli: Isänmaan hyväksi, Reserviläisliitto 1955-2005; Karisto Oy, 2005; ISBN 952-91-94499-4
Reservaliupseeritoimintaa 50 vuotta pääkaupunkiseudulla; Helsingin Reservaliupseerit ry
Siltala Heikki: Helsingiläiset Reservaliupseerit 60 isänmaan asialla; ISBN 952-90-6095-5; Gummerrus, 1995
Tiirikala Mauri: Helsingin Reservaliupseerit ry 40 vuotta; Paino Polar Oy, 1975
Vantaan Reserviläiset ry:n arkisto
Markku Mikkosen haastattelu

Kuva: Petri Minkkinen

Vuosaaren maja

SUOMALAISTEN TERVEYDEN HYVÄKSI

ORION

HYVINVOINTIA RAKENTAMASSA

www.orion.fi